27/09/2022

«Χαῖρε Σιὼν Ἁγία! Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Μᾶς ἀξίωσε γιὰ μία ἀκόμη φορά, ἡ πλουσιόδωρος χάρις τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καί ἡ πατρικὴ ἀγάπη τοῦ Σεβ. **Ποιμενάρχου μας κ. Θεολόγου**, νὰ ἐπισκεφθοῦμε μαζί μέ τόν Σεβ. **Μητροπολίτη Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἱερώνυμο**, ἀδελφικό φίλο τοῦ Σεβασμιωτάτου μας καί μία μικρὴ ὁμάδα κληρικῶν, οἰκογενῶν καί συνεργατῶν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας, τὴν ἁγία Γῆ καὶ το **Ἑλληνορθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων**.

Τοῦ Ἀρχιμ. Γαβριλ Ζ. Παλιούρα
Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Μ. Σερρῶν και Νιγρίτης

Τὸ παλαίφατο καὶ Ἀποστολικὸ **Πατριαρχεῖο τῶν Ἱεροσολύμων,** μὲ πρῶτο

Ἐπίσκοπο τὸν ἅγιο Ἰάκωβο τὸν Ἀδελφόθεο, εὐλογήθηκε ἰδιαίτερα ἀπό τον θεῖο Δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, νά διακονεῖ διαχρονικῶς ὄχι μόνο τὴν ποιμαντικὴ μέριμνα ὁλόκληρης τῆς ἐκεῖ διαβιούσης χριστιανικῆς κοινότητας, ἀλλὰ καί νά διαφυλάσσει μέ θυσιαστικό πνεῦμα καί αὐταπάρνηση, ἀδιάκοπα μέχρι καὶ σήμερα τὰ Πανάγια προσκυνήματα.

Ἀναχωρήσαμε γιά τό ἱερό προσκύνημά μας στήν ἁγία Γῆ, τὸ πρωΐ τῆς Δευτέρας 19 Σεπτεμβρίου, ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο **Ἐλευθέριος Βενιζέλος** καὶ μετὰ ἀπὸ ἄνετη καί εὐχάριστη πτήση δύο περίπου ὡρῶν φθάσαμε στὸ Τὲλ-Ἀβίβ, στὴ σύγχρονη πρωτεύουσα τοῦ Ἰσραηλινοῦ κράτους. Ἀκολούθως κατευθυνθήκαμε στὴν ἁγία πόλη Ἱερουσαλήμ, τήν αἰώνια πόλη τοῦ *«παμβασιλέως Χριστοῦ»*.

Πρῶτο προσκύνημά μας, τήν ἴδια ἡμέρα τό ἀπόγευμα, ὑπήρξε ἡ ἁγία πόλη τῆς **Βηθλεὲμ** καὶ ἡ Βασιλικὴ τῆς Γεννήσεως. Ὁ περικαλλὴς Ναὸς ποὺ κτίσθηκε καὶ ἐξωραΐσθηκε μὲ τὴν φροντίδα τῶν ἁγίων θεοστέπτων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων Κων/νου καὶ Ἑλένης, ἀγκαλιάζει στοργικὰ τὸ «θεοδέγμον σπήλαιον», τὸν τόπο ποὺ γεννήθηκε ὁ θεάνθρωπος Κύριός μας. Μετὰ τὴν ἐγκάρδια ἀρχιερατικὴ ὑποδοχὴ στὸ Καθολικὸ τοῦ Ναοῦ ἀπὸ τὸν Πατριαρχικό Ἐπίτροπο, Σεβ. **Μητροπολίτη Διοκαισαρείας κ. Βενέδικτο,** συμφώνως πρὸς τὴν τάξη τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, κατευθυνθήκαμε λιτανευτικῶς πρὸς τὸν ἱερὸ τόπο ποὺ γεννήθηκε ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου, ψάλλοντας τροπάρια ἀπὸ τὴν ἀκολουθία τῶν Χριστουγέννων.

Ὁ Σεβ. **Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἱερώνυμος**, ὁ ὁποῖος ὡς Ἐπίσκοπος ἐπισκεπτόταν γιά πρώτη φορά τά Πανάγια προσκυνήματα, ἀνέγνωσε μέ ἔκδηλη συγκίνηση τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου. Ὅλοι μας ἀναλογιζόμαστε ὄχι μόνο τὴν μεγάλη εὐλογία τοῦ προσκυνήματος αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ

τὴν τιμή, νὰ μᾶς ὑποδέχεται ὁ Κύριός μας ἐντὸς τῆς πρώτης ταπεινῆς «οἰκίας» Του στήν γῆ.

Τὸ πρωΐ τῆς Τρίτης, ἀναχωρήσαμε γιὰ τὴν περιοχὴ τῆς **Γαλιλαίας** καὶ τὸ ὄρος Θαβώρ, τὸ ὄρος τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μας. Ἐκεῖ μᾶς ὑποδέχθηκε προφρόνως ὁ πολυσέβαστος **Μητροπολίτης Ναζαρὲτ κ. Κυριακός**, μαζί μέ τον ἅγιο **Ἡγούμενο τοῦ Θαβωρίου ὄρους π. Ἰλαρίωνα**. Ὁ τόπος εἶναι ἱερὸς καὶ ὅλα μιλοῦν μόνα τους. Κατὰ τὴν προσκύνηση καὶ τὴν ξενάγηση ἀπὸ τὸν Σεβ. **Ποιμενάρχη μας κ. Θεολόγο**, μεταφερόμαστε πολλὰ χρόνια πρίν. Μᾶς ἑλκύει ἰσχυρὰ τὸ μοναστῆρι καὶ ἡ καρδιὰ φωνάζει: «Καλὸν ἡμᾶς ἐστὶν ὧδε εἶναι»! Ἀναχωροῦμε γιὰ τὸν Ἰορδάνη ποταμό, ὁ ὁποίος πηγάζει ἀπό τὰ βουνὰ Λίβανο καὶ Ἀντιλίβανο, διαπερνᾶ τὴν λίμνη τῆς Γενησαρέτ καὶ καταλήγει στὴ **Νεκρά θάλασσα.**

Ἐπόμενος σταθμός μας ὁ **Ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στή Ναζαρέτ** . Ἐκεῖ ὑπάρχει ἡ πηγὴ στὴν ὁποία, σύμφωνα πάντοτε μὲ τὴν ἱερά παράδοση, ἡ ταπεινὴ κόρη τῆς Ναζαρέτ, δέχθηκε τὴν ἐπίσκεψη τοῦ φωτόμορφου Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ καὶ τό χαρμόσυνο Εὐαγγέλιο ὅτι θὰ γίνει ἡ μητέρα τοῦ Θεοῦ! Ἐπόμενο προσκύνημά μας στὴν ἁγία θεούπολη τῆς Ναζαρέτ, ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς τοῦ **Ἁγ. Γεωργίου** καὶ ἡ Μητροπολιτικὴ οἰκία.

Ἡ χαρὰ ὅλων μας εἶναι μεγάλη, καθώς ὁ Σεβ. **Μητροπολίτης κ. Κυριακός** ἀναπαύει τὶς ψυχές μας μὲ τὸν εὐλογημένο, ἐνισχυτικὸ καὶ γεμάτο ἀγάπη λόγο του. Ἡ ὑποδοχὴ καὶ ἡ φιλοξενία του ὄντως δεσποτική καί Ἀβραμιαία! Εὐχαριστοῦμε ἐγκάρδια τὸν Σεβασμιώτατο, φιλοῦμε τὸ χέρι του καὶ ἀναχωροῦμε πλουσιότεροι πνευματικά.

Τὴν **Τετάρτη** ξεκινήσαμε γιὰ τὸ προσκύνημά μας μέσα στὴν πόλη, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν **Πανίερο Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως**, τὸ ἱερό παλλάδιον τῆς Χριστιανοσύνης, τὸ κατ'ἐξοχὴν προσκύνημα τῶν Ἁγίων Τόπων, τό ὄνειρο κάθε χριστιανοῦ. Μόλις εἰσέρχεται κανεὶς στὸ Ναό συγκλονίζεται ἀπό τήν θέα τῆς **Ἁγίας Ἀποκαθηλώσεως**, τοῦ λίθου τοῦ μυρισμοῦ. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ τοποθέτησε τὸ Πανάγιο Σῶμα τοῦ Κυρίου μας, ἀφοῦ τὸ κατέβασε ἀπὸ τὸν Σταυρό καί τό ἑτοίμασε γιά τήν ταφή. Στὰ δεξιά μας συναντήσαμε τὸν φριχτὸ Γολγοθᾶ. Ἱερές εἰκόνες, παμμεγέθης Σταυρὸς μὲ «λυπητερὰ», στολίζουν τὸν ἱερὸ χῶρο πάνω ἀπὸ τὴν Ἁγία Τράπεζα, ἡ ὁποῖα καλύπτει τὸ σημεῖο ὅπου εἶχε τοποθετηθεῖ ὁ πανάγιος Σταυρὸς τοῦ Κυρίου.

Κανείς μας δὲν μπόρεσε νὰ συγκρατήσει τὴν συγκίνησή του. Ὁ νοῦς μας ἔτρεχε πίσω στὴν Σταύρωση. Νοερῶς βλέπαμε τὸν ἀναμάρτητο Κύριό μας νὰ κουβαλᾶ τὸν Σταυρὸ τῶν ἁμαρτιῶν μας, νὰ χλευάζεται, νὰ ραπίζεται, νὰ ἐμπαίζεται, νὰ φορεῖ τὸν ἀκάνθινο στέφανο, νὰ σταυρώνεται γιὰ μᾶς, νὰ κεντᾶται τὴν πλευρά, νὰ ποτίζεται μὲ ὄξος, νά ὑφίσταται *«ὕπνον φυσίζωον»* γιά τήν σωτηρία τοῦ κόσμου, νά ἀνακαινίζει τόν Ἀδάμ, νά συντρίβει τόν Διάβολο, νά νικᾶ τήν φθορά, νά καταργεῖ τόν θάνατο, νά χαρίζει ζωή στήν πληρότητά της, νά ἀνοίγει τόν Παράδεισο, νά εἰσάγει τόν ληστή, νά χαροποιεῖ τούς ἀγγέλους, νά δοξάζει τόν ἐπουράνιο Πατέρα, νά ποιεῖ τά πάντα *«καινά».* Τὰ μάτια ὅλων μας γέμισαν μὲ δάκρυα. Ἀλήθεια, ποιὰ ἀνθρώπινη ψυχὴ μπορεῖ νὰ μείνει ἀσυγκίνητη στὸν ἱερὸ τοῦτο χῶρο; Δὲν θέλαμε νὰ φύγουμε. Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου μαγνητίζει καί ἁγιάζει τίς ψυχές μας.

Προχωρήσαμε δεξιὰ καὶ πάλι, γιὰ νὰ δοῦμε τὸ παρεκκλήσιο τοῦ ἀκανθίνου στεφάνου. Κάτω ἀπὸ τὴν Ἁγία τράπεζα, φυλάσσεται τὸ κομμάτι τῆς πέτρας πάνω στὴν ὁποῖα κάθισε ὁ Κύριός μας καὶ *«οἱ στρατιῶτες πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ»*. Παραδίπλα κατεβήκαμε τὰ σκαλιὰ γιὰ νὰ δοῦμε τὸν τόπο, τὸ σημεῖο τῆς εὑρέσεως τοῦ **Τιμίου Σταυροῦ** ἀπὸ τὴν **Ἁγία Ἑλένη.** Ἀμέσως μετά, τὸ παρεκκλήσιο τοῦ ἑκατοντάρχου Λογγίνου, ὁ ὁποῖος ὁμολόγησε ὅτι «ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος» καὶ ἀξιώθηκε μαρτυρικοῦ θανάτου, λίγο παραπέρα τό παρεκκλήσιο τῶν κλαπῶν, τῆς προσωρινῆς δηλαδή φυλακῆς τοῦ Χριστοῦ.

Βρεθήκαμε πιὰ μπροστὰ στὸ **Καθολικὸ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως**, τὸ ὁποῖο βρίσκεται στὸ κέντρο τοῦ τεραστίου βασιλικοῦ οἰκοδομήματος. Ἀπέναντι ἀκριβῶς, ἀντικρύζουμε τὸ ἀκτινοβόλο κουβούκλιο τοῦ Παναγίου Τάφου. Μετὰ ἀπὸ μικρή ἀναμονὴ μπήκαμε στὸν προθάλαμο, τὸ παρεκκλήσιο τῶν ἁγίων Ἀγγέλων.

Ἐκεῖ διασώζεται τμῆμα τοῦ λίθου ποὺ σφράγισε τὸν «Θεοδόχον Τάφον» καί τόν ὁποῖο ἀπεκύλισε Ἄγγελος Κυρίου κατὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Σκύψαμε γιὰ νὰ περάσουμε τὴν χαμηλὴ πόρτα καὶ νὰ προσκυνήσουμε τὸν Πανάγιο Τάφο, «τήν πηγή τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως», τήν βασιλική «παστάδα» τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ. Ἡ γλῶσσα ἀδυνατεῖ νὰ περιγράψει τὰ ἀνθρώπινα συναισθήματα. Οἱ καρδιές μας χτυποῦσαν δυνατά ἀπό συγκίνηση καί κατάνυξη. Βρισκόμασταν μέσα στόν Τάφο τοῦ θεανθρώπου. Κλείσαμε τὰ μάτια καὶ προσευχηθήκαμε. Στιγμὲς ἐράσμιες καὶ μοναδικές! Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ Σου, Κύριε!

Τὴν Πέμπτη τό πρωΐ, καθηκόντως καί «ἀγαλλομένῳ ποδί» ἐπισκεφθήκαμε τὸ Ἑλληνορθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων γιὰ τὴν συνάντηση μας μὲ τὸν Προκαθήμενο τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλο. Ὁ Μακαριώτατος, ἄνθρωπος στολισμένος μὲ πολλὰ καὶ πνευματικὰ χαρίσματα, ἡγέτης καὶ οἰακοστρόφος ἄριστος τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, καλωσορίζει ἐγκάρδια τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερείς καὶ ὅλους μας συνολικῶς καὶ εὐχαριστεῖ ταπεινὰ γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν στήριξη πρός τήν ἁγιοταφιτικὴ ἀδελφότητα. Ἡ συνάντηση αὐτὴ ὑπῆρξε γιὰ ὅλους μας ἰδιαιτέρως ἐπικοδομητική. Θαυμάσαμε τὴν ἁπλότητα, τὴν ἀμεσότητα, τὴν ἄριστη θεολογικὴ κατάρτιση, τὴν εὐστροφία, ἀλλὰ καὶ τὴν διοικητικὴ ἱκανότητα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρός.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβ. **Μητροπολίτης μας κ. Θεολόγος,** διερμηνεύοντας καὶ τὰ συναισθήματα ὅλων μας, εὐχαρίστησε ἀπό καρδίας εὐγωμονούσης τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχη καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ἱερὰ ἀδελφότητα γιὰ τὴν ἀληθινὴ, ἀνυπόκριτη καί ἀρχοντική ἀγάπη τους, εὐχήθηκε δύναμη καὶ κουράγιο στοὺς ἀγωνιζόμενους ἁγιοταφίτες πατέρες καί ἐζήτησε τίς θεοπειθεῖς προσευχές τοῦ σεπτοῦ Προκαθημένου.
Τὴν Παρασκευή, τὴν τελευταῖα ἡμέρα τῆς ἱερᾶς ἀποδημίας μας, τὴν ἀφιερώσαμε γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὸ *«χωρίον τῆς Γεθσημανή»* ὅπου ἐτάφη μετὰ τὴν μακαρία κοίμησή Της, τὸ πάνσεπτο, «τὸ Θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον Σῶμα» τῆς **Παντανάσσης Θεοτόκου** καὶ ἀπ’ ὅπου μετέστη στοὺς οὐρανούς, προκειμένου νὰ Τῆς καταθέσουμε εὐλαβικὰ τήν ἄπειρη εὐγνωμοσύνη τῆς ψυχῆς μας γιά τήν φιλόστοργη σκέπη καί προστασία Της.

Ζήσαμε ὅλες αὐτὲς τὶς ἡμέρες στιγμὲς ἀνεπανάληπτες, μοναδικὲς, εὐλογημένες, μέσα στήν φιλόξενη καί ζεστή **ἀγκαλιά τῆς μάνας Παναγίας.** Ἄπειρη

εὐγνωμοσύνη καί λατρεία ὀφείλουμε στὸν Κύριό μας ποὺ μᾶς ἀξιώσε νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὴν ἐπίγειο πατρίδα Του καί εὐχαριστίες ὁλόθυμες στὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας καί τόν ἰσόψυχο Σεβ. ἀδελφόν του, **Μητροπολίτην Καλαβρύτων κ. Ἱερώνυμον,** γιὰ τὴν πατρική τους μέριμνα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν εὐκαιρία ποὺ μᾶς χάρισαν, νὰ ζήσουμε γιὰ λίγο στὸν ἐπὶ γῆς Παράδεισο. Πόθος μας ἀλλὰ καὶ εὐχή μας, νὰ μᾶς ἀξιώσει ὁ Πανάγιος Κύριός μας νὰ ἐπισκεφθοῦμε καὶ πάλι συντόμως τὴν Μητέρα ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν, τά **ἅγια Ἱεροσόλυμα.**